

Sylvia Vanden Heede & Thé Tjong-Khing

VOS en
HaaS
Uil wil op reis

Lannoo

uil wil op reis.
zijn tas staat al klaar.
waar gaat uil heen?
dat weet hij niet.
hoelang blijft hij weg?
dat weet hij ook nog niet.

'kom, uil! kom bij ons.
er is taart en sap', zegt haas.
taart! daar heeft uil wel zin in.
'eet taart met ons nu het nog kan.
want straks ben je weg, op reis', zegt haas.

vos geeft uil een bord met taart.
hij neemt zelf ook een stuk.
dan vraagt hij:
‘en? waar gaat de reis heen? wil je
naar zee?’
‘o nee!’ roept uil uit,
‘niet naar zee!’
er valt een hap taart uit zijn bek.
ZO erg schrok hij.

‘wat is er mis met de zee?’
vraagt haas.
‘hou je niet van zon en zand?’
‘van zon en zand wel’, zegt uil.
‘maar de zee zelf is zo eng!
te groot en te diep.’

'je hoeft er niet **in**', zegt vos.
'het **strand** is ook fijn.
je graaft een **kuil**.
je maakt een **berg**.
je zit in de zon en eet **ijs**.'

uil schudt zijn kop.

'nee, nee, **nee**', zucht hij.
'stel je voor dat er een **golf** komt.
een golf zo hoog als mijn boom.
en die golf neemt mij mee, de zee in!
weg van het strand!
hoe loopt **dat** af, denk je?'

